

Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
P. MENGOZZI
fremsat den 21. juli 2016¹

Sag C-258/15

**Gorka Salaberria Sorondo
mod
Academia Vasca de Policía y Emergencias**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (øverste regionale domstol i den selvstyrende region Baskerlandet, Spanien))

»Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — aldersgrænse på 35 år for deltagelse i en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse ved politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet — fysiske evner — regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav — formål om at sikre politiets operationelle karakter og rette funktion — formål om at sikre en rimelig beskæftigelsesperiode før pensionering — formål vedrørende uddannelsesmæssige krav — proportionalitet«

I – Indledning

1. Ved afgørelse af 1. april 2014² besluttede Directora General de la Academia Vasca de Policía y Emergencias (generaldirektoratet for akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet, Spanien) at offentliggøre en meddelelse om udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af politibetjente i første lønklasse (»Escala Básica«) ved Ertzaintza (det baskiske politi). Det fremgik af denne afgørelses artikel 2, stk. 1, litra c), at det alene var personer, der på ansøgningstidspunktet var mellem 18 og 35 år, der kunne indgive en ansøgning.

2. Gorka Salaberria Sorondo, der var ældre end 35 år, indgav en ansøgning til udvælgelsesprøven. Han fik i første omgang ikke adgang til at deltage, men fik efterfølgende tilladelse til at deltage midlertidigt, med forbehold af udfaldet af den sag, som han havde anlagt med påstand om annullation af artikel 2, stk. 1, litra c), i afgørelsen af 1. april 2014 om meddelelse om udvælgelsesprøven³.

3. Den afholdte udvælgelsesprøve skete med henblik på ansættelse ved politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet. I Ley Orgánica 2/1986 de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado (organisk lov nr. 2/1986 om sikkerhedsstyrker og -korps) af 13. marts 1986 (herefter »organisk lov nr. 2/1986«)⁴ fastsættes de opgaver, der varetages af de statslige sikkerhedsstyrker og -korps, af politiet i de selvstyrende regioner og af de lokale politikorps. Hvad angår de selvstyrende regioner fremgår det af artikel 38, stk. 1, i organisk lov nr. 2/1986, at disse regioners politikorps inden for rammerne af deres egne beføjelser »[sikrer] overholdelsen af de beslutninger og individuelle ordrer, der udstedes af den

1 — Originalsprog: fransk.

2 — *Boletín Oficial del País Vasco* nr. 63 af 1.4.2014.

3 — Gorka Salaberria Sorondo blev udelukket under den femte prøve, der bestod i et personligt interview. Han påklagede også denne udelukkelse, idet denne klage fortsat var under behandling på tidspunktet for anlæggelsen af den foreliggende præjudicielle sag.

4 — BOE nr. 63 af 14.3.1986.

selvstyrende regions organer, [sikrer og beskytter] de personer, institutioner, bygninger, lokaler og afdelinger, der arbejder for eller tilhører den selvstyrende region eller dennes forvaltningsgrene ved at sikre, at disse faciliteter fungerer, og ved at varetage sikkerheden omkring de brugere, der anvender deres tjenester, [overvåger] de aktiviteter, der er omfattet af den selvstyrende regions lovgivning, og bringer enhver ulovlig handling til ophør [og anvender] tvang i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse af de retsakter eller beslutninger, der vedtages af den selvstyrende region«. Den selvstyrende regions politikorps varetager endvidere opgaver i fællesskab med de statslige sikkerhedsstyrker og -korps og skal i denne forbindelse navnlig »sikre overholdelsen af de statslige love og andre bestemmelser og sikre funktionen af væsentlige offentlige tjenester [...], deltage i kriminalpolitiets opgaver [...], foretage overvågning af offentlige pladser, varetage sikkerheden i forbindelse med demonstrationer og opretholde orden i forbindelse med store forsamlinger [...]«⁵. Når den selvstyrende regions politi deltager i en aktion på samme tidspunkt og på lige vilkår med de statslige sikkerhedsstyrker og -korps, er dette politi forpligtet til at »samarbejde med henblik at finde en mindelig løsning på private konflikter, [...] at yde bistand i forbindelse med ulykker, katastrofer eller offentlige nødsituationer ved på de i loven fastsatte vilkår at deltage i gennemførelsen af handleplaner, der har til formål at beskytte civile, [...] sikre overholdelsen af de bestemmelser, der har til formål at beskytte naturen, miljøet og vandressourcer, samt vildt- og fiskebestande, skovbevoksning eller lignende naturfænomener«⁶.

4. Hvad angår det baskiske politis opgaver fremgår det af Ley 4/1992 de Policía del País Vasco (lov nr. 4/1992 om politiet i Baskerlandet) af 17. juli 1992 (herefter »lov nr. 4/1992«)⁷, at »det baskiske politi inden for rammerne af de beføjelser, der udøves af den selvstyrende region Baskerlandet, har til hovedopgave at beskytte personer og ejendom, at sikre disse personer ret til frit at udøve deres rettigheder og friheder og at beskytte borgerne inden for hele den selvstyrende regions område. Det baskiske politi varetager i denne forbindelse de opgaver, som i henhold til lov er overladt til det statslige sikkerhedskorps«⁸. Det fremgår endvidere af denne lov, at det baskiske politi er inddelt i forskellige lønklasser. Den første lønklasse (»Escala Básica«) ved politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet, som er det politikorps, i hvilken forbindelse der blev afholdt den udvælgelsesprøve, som Gorka Salaberria Sorondo ønskede at deltage i, varetager »de retshåndhævende opgaver, der kræver udøvelsen af politimyndighed, samt ledelsesopgaver i forhold til en eller flere tjenestemænd henhørende under lønklassen i den operationelle tjeneste«⁹. Den baskiske regering er ved lov nr. 4/1992 blevet tillagt opgaven med at »fastsætte bestemmelser om de lægelige grunde til at udelukke en person fra de lønklasser og ansættelsesgrupper i de korps, der udgør politiet i Baskerlandet, og om krav til alder og højde«¹⁰.

5. Med Decreto 120/2010 de tercera modificación del decreto 315/1994 (dekret nr. 120/2010 om tredje ændring af dekret nr. 315/1994)¹¹ blev der indført en ændring af artikel 4, litra b), i Decreto 315/1994 por el que se aprueba el Reglamento de Selección y Formación de la Policía del País Vasco (dekret nr. 315/1994 om godkendelse af bestemmelserne vedrørende udvælgelse og uddannelse af politiet i Baskerlandet) af 19. juli 1994, hvorved aldersgrænsen for at opnå adgang til udvælgelsesprøven blev fastsat til 35 år¹².

5 — Artikel 38, stk. 2, i organisk lov nr. 2/1986.

6 — Artikel 38, stk. 3, i organisk lov nr. 2/1986.

7 — BOE nr. 39 af 15.2.2012.

8 — Artikel 26, stk. 1, i lov nr. 4/1992.

9 — Artikel 106, stk. 1, i lov nr. 4/1992.

10 — Ottende tillægsbestemmelse til lov nr. 4/1992.

11 — *Boletín Oficial del País Vasco* nr. 82.

12 — I den oprindelige version af dekret nr. 315/1994 var denne grænse fastsat til 30 år, idet den blev ændret første gang i 2002 til 32 år.

6. Gorko Salaberria Sorondo har for den forelæggende ret rejst tvivl om, hvorvidt artikel 4, litra b), i dekret nr. 315/1994, med senere ændringer, er forenelig med bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv¹³.

7. Det fremgår af artikel 1 i direktiv 2000/78, at formålet med dette direktiv er, »med henblik på at gennemføre princippet om ligebehandling i medlemsstaterne, at fastlægge en generel ramme for bekæmpelsen af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering«¹⁴.

8. Det fremgår endvidere af direktivet, at der »foreligger [...] direkte forskelsbehandling, hvis en person af en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde behandles ringere, end en anden i en tilsvarende situation bliver, er blevet eller ville blive behandlet«¹⁵.

9. Det fremgår imidlertid af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78, at »ulige behandling, som er baseret på en egenskab, der har forbindelse med en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde, ikke udgør forskelsbehandling, hvis den pågældende egenskab på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav, forudsat at målet er legitimt, og at kravet står i rimeligt forhold hertil«. Artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78 bestemmer endvidere, at »medlemsstaterne [kan] bestemme, at ulige behandling på grund af alder ikke udgør forskelsbehandling, hvis den er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål inden for rammerne af den nationale ret, bl.a. legitime beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål, og hvis midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige«. Disse ulige behandlinger kan bl.a. bestå i »fastsættelse af en maksimal aldersgrænse for ansættelse, som er baseret på uddannelsesmæssige krav til den pågældende stilling eller nødvendigheden af at have tilbagelagt en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering«¹⁶.

10. Da Gorko Salaberria Sorondo var af den opfattelse, at meddelelsen om udvælgelsesprøven var i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/78, påklagede han afgørelsen af 1. april 2014 om afholdelse af en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse i kategorien betjent i første lønklasse ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet.

11. Den forelæggende ret har bemærket, at de nationale retter ved flere lejligheder har taget stilling til aldersgrænser, der er fastsat i forbindelse med ansættelser til forskellige politikorps. Den forelæggende ret har tidligere fastslået, at en aldersgrænse på 32 år var forenelig med direktiv 2000/78. Domstolen fastslog imidlertid i Vital Pérez-dommen¹⁷, at dette direktiv var til hinder for, at der fastsattes en aldersgrænse på 30 år for at opnå ansættelse som betjent ved lokalpolitiet i Oviedo kommune (Spanien). Den forelæggende ret har imidlertid anført, at de opgaver, som politiet i den selvstyrende region Baskerlandet varetager, adskiller sig fra de opgaver, som var genstand for Domstolens vurdering i Vital Pérez-dommen¹⁸, navnlig som følge af, at politiet i den selvstyrende region Baskerlandet i princippet kan udøve de opgaver, der varetages af de statslige sikkerhedsstyrker og

13 — EUT 2000, L 303, s. 16.

14 — Artikel 1 i direktiv 2000/78.

15 — Artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78.

16 — Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78.

17 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

18 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

-korps¹⁹. I den spanske retsorden varierer aldersgrænserne i øvrigt afhængigt af, hvilke korps og hvilke opgaver der er tale om, men disse aldersgrænser fastsættes på grundlag af en vurdering, som foretages af lovgiver. Den forelæggende ret har endvidere bemærket, at der på internationalt plan er meget store forskelle, idet det er sjældent, at stater ikke fastsætter nogen aldersgrænser²⁰. Den forelæggende ret er imidlertid af den opfattelse, at politiopgaver udgør opgaver, der under hensyn til deres særlige art kan begrunde, at der fastsættes en øvre grænse for den første adgang til en stilling som betjent som følge af den omstændighed, at den pågældende skal være i stand til at påtage sig en hvilken som helst politiopgave, der kendetegner udøvelsen af »selvstændigt politiarbejde«, således som det er tilfældet for politiet i Baskerlandet.

II – Det præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne for Domstolen

12. Da Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (øverste regionale domstol i den selvstyrende region Baskerlandet, Spanien) således står over for en vanskelighed ved fortolkningen af EU-retten, har den besluttet at udsætte sagen og har ved afgørelse, der er indgået til Domstolens Justitskontor den 1. juni 2015, forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er fastsættelsen af en aldersgrænse på 35 år som betingelse for deltagelse i en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse som betjent ved politiet i den selvstyrende baskiske region forenelig med fortolkningen af artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i [...] direktiv 2000/78 [...]?»

13. Der er afgivet skriftlige indlæg af sagsøgeren i hovedsagen, sagsøgte i hovedsagen, af den spanske regering, af Irland, af den franske og den italienske regering samt af Europa-Kommissionen. De har alle afgivet mundtlige indlæg i retsmødet for Domstolen, der blev afholdt den 30. maj 2016.

III – Retlig vurdering

14. Det af den forelæggende ret forelagte spørgsmål er i det væsentlige identisk med det spørgsmål, der blev forelagt i Vital Pérez-sagen²¹, men den sammenhæng, hvori det indgår, adskiller sig derved, at der ikke i denne sag er tale om kommunalt politi, men om politiet i en selvstyrende region. De opgaver, der varetages, er imidlertid meget forskellige. I Vital Pérez-dommen²² var den relevante aldersgrænse endvidere 30 år. Gorko Salaberria Sorondo skulle for sit vedkommende opfylde en højere aldersgrænse på 35 år.

15. Til trods for disse forskelle, som jeg vil vende tilbage til, har Vital Pérez-dommen²³ allerede besvaret en række af de spørgsmål, der er relevante for den foreliggende sag.

19 — De opgaver, der er overladt til de statslige sikkerhedsstyrker og -korps, er defineret i artikel 11 i organisk lov nr. 2/1986. Disse opgaver består i at sikre, at love og almindelige bestemmelser overholdes ved udførelse af ordrer fra myndighederne, at hjælpe og beskytte personer samt sikre beskyttelse og overvågning af goder, der er truet, at overvåge og beskytte offentlige faciliteter og bygninger, hvor dette er nødvendigt, at sikre højstående personers beskyttelse og sikkerhed, at opretholde og genoprette den offentlige orden og sikkerhed, at efterforske lovovertrædelser med henblik på at finde og pågribe de påståede gerningsmænd, at beslaglægge hjælpemidlerne til, udbyttet af og beviserne for lovovertrædelser og stille dem til rådighed for den kompetente dommer eller ret samt udarbejde relevante tekniske rapporter og indhente relevante udtalelser fra sagkyndige, at forebygge forbrydelser, at indsamle, modtage og analysere samtlige oplysninger af interesse for den offentlige orden og sikkerhed samt studere, planlægge og gennemføre forskellige metoder og teknikker til bekæmpelse af lovovertrædelser, og at samarbejde med civilbeskyttelsestjenesten i tilfælde, hvor der foreligger alvorlige risici, katastrofer eller offentlige nødstilfælde.

20 — Retten har i denne forbindelse som eksempler nævnt Amerikas Forenede Stater, Israel, Kongeriget Norge og New Zealand, samt, for så vidt angår Den Europæiske Unions medlemsstater, Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

21 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

22 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

23 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

16. For det første påvirker en national lovgivning, såsom det ændrede dekret nr. 315/1994, som afgørelsen af 1. april 2014 blot udgør en gennemførelse af, de betingelser, der gælder for ansættelse af politibetjente, når den fastsætter, at personer, der er ældre end 35 år, ikke kan få adgang til politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet. Direktiv 2000/78 finder derfor anvendelse på en sådan situation²⁴.

17. Hvad for det andet angår eksistensen af en forskelsbehandling på grund af alder fremgår det af artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78, at der foreligger direkte forskelsbehandling, hvis en person behandles ringere, end en anden i en tilsvarende situation bliver behandlet, navnlig på grund af alder. Artikel 4, litra b), i dekret nr. 315/1994, med senere ændringer, har imidlertid den virkning, at visse personer behandles ringere, end andre i en tilsvarende situation bliver behandlet, alene af den grund, at de er over 35 år. Det er åbenbart, at der foreligger en direkte forskelsbehandling på grund af alder²⁵.

18. Tilbage står det mere vanskelige spørgsmål, om denne forskelsbehandling er begrundet, henset til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78 eller dette direktivs artikel 6, stk. 1.

A – Om fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78

19. Det fremgår af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78, at »medlemsstaterne [kan] bestemme, at ulige behandling, som er baseret på en egenskab, der har forbindelse med [alder], ikke udgør forskelsbehandling, hvis den pågældende egenskab på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav, forudsat at målet er legitimt, og at kravet står i rimeligt forhold hertil«.

20. Den spanske regering, Irland og den franske og den italienske regering har anført, at den nationale lovgivning, der fastsætter aldersgrænsen for at deltage i en udvælgelsesprøve med henblik på den første ansættelse ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, til 35 år, er begrundet, henset til denne bestemmelse, idet de opgaver, som disse betjente varetager, kræver særligt gode fysiske egenskaber, hvilket udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav, at denne lovgivning forfølger et legitimt formål om at sikre politiets operationelle karakter og rette funktion, og at denne lovgivning samtidig er forholdsmæssig. Sagsøgeren i hovedsagen og Kommissionen har derimod anfægtet, at den omhandlede aldersgrænse er forenelig med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78.

21. Hvad angår fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78 kan der, når der henses til de ligheder, der findes mellem den foreliggende sag og den sag, der gav anledning til Vital Pérez-dommen²⁶, på ny drages en række læresætninger af denne sidstnævnte dom. Det bemærkes indledningsvis, at det følger af 23. betragtning til direktiv 2000/78, at det kun er under meget begrænsede omstændigheder, at en ulige behandling kan retfærdiggøres, når en egenskab, der vedrører alder, udgør et afgørende erhvervsmæssigt krav, og at artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78, for så vidt som denne bestemmelse giver mulighed for at fravige princippet om forbud mod forskelsbehandling, skal fortolkes strengt²⁷.

24 — Jf. analogt dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 30 og 31). Det er indres om, at artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/78 bestemmer, at dette direktiv finder anvendelse både i den offentlige og den private sektor, herunder offentlige organer, på alle personer for så vidt angår bl.a. vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet. Jeg bemærker endvidere, at i en tvist mellem en borger og en offentlig myndighed, der vedrører det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, idet dette princip i øvrigt er fastsat i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal Domstolen alene undersøge dette spørgsmål med hensyn til direktiv 2000/78 [jf. dom af 7.6.2012, Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft (C-132/11, EU:C:2012:329, præmis 21-23) og af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 25)].

25 — Jf. analogt dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 33).

26 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

27 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 46 og 47).

22. Med dette for øje vil jeg først konstatere, at der foreligger et regulært og afgørende erhvervmæssigt krav, og at der findes et legitimt formål, og derefter vil jeg undersøge, om den omhandlede nationale lovgivning inden for rammerne af tvisten i hovedsagen overholder proportionalitetsprincippet.

1. Om eksistensen af et regulært og afgørende erhvervmæssigt krav og forfølgelsen af et legitimt formål

23. De parter, der deltager i den foreliggende præjudicielle sag, har ikke bestridt, at den omstændighed, at en person har særlige fysiske evner, kan anses for at udgøre et »regulært og afgørende erhvervmæssigt krav« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78 i forbindelse med udøvelsen af arbejdet som politibetjent i den selvstyrende region Baskerlandet. Domstolen har nemlig allerede fastslået, at »de opgaver, som består i beskyttelse af personer og goder, anholdelse og opsyn med ophavsmænd til strafbare forhold samt præventiv patruljering, [kan] kræve anvendelse af fysisk styrke«²⁸. Karakteren af disse opgaver forudsætter en vis fysisk egnethed, fordi manglende fysiske evner kan have vidtrækkende konsekvenser for såvel politibetjentene som befolkningen, men også for opretholdelsen af den offentlige orden²⁹. Besiddelsen af særlige fysiske evner er endvidere en egenskab, som er knyttet til alderen³⁰.

24. Det må under disse omstændigheder medgives, at når der henses til den seneste udvikling i Domstolens praksis, udgør den omstændighed, at en person skal have særlige fysiske evner for at kunne sikre beskyttelsen af personer og goder, sikre, at den enkelte frit kan udøve sine rettigheder og friheder, og varetage borgernes sikkerhed, hvilket udgør de tre hovedopgaver, der varetages af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, og som er beskrevet – ganske vist i meget vage vendinger – i artikel 26, stk. 1, i lov nr. 4/1992³¹, et regulært og afgørende krav for udøvelsen af det nævnte erhverv.

25. Det er endvidere ubestridt mellem parterne, at den omhandlede lovgivning forfølger et formål, der må anses for »legitimt«. Det krav om særlige fysiske evner, der ønskes opfyldt ved at fastsætte en aldersgrænse for at deltage i en udvælgelsesprøve med henblik på den første ansættelse ved politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet, er nemlig opstillet for at sikre politiets operationelle karakter og rette funktion ved at sikre, at de nyansatte tjenestemænd er i stand til at varetage de mest fysisk krævende opgaver i en forholdsvis lang periode af deres karriere. Domstolen har imidlertid allerede med henvisning til 18. betragtning til direktiv 2000/78³² fastslået, at et sådant ønske udgør et legitimt formål som omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 1³³.

26. Det eneste spørgsmål, der i sidste ende står tilbage, er, om den i hovedsagen omhandlede lovgivning ved fastsættelsen af en aldersgrænse på 35 år har fastsat et krav, der er forholdsmæssigt, dvs. om denne aldersgrænse er nødvendig for at opnå formålet og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt hertil.

28 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 39).

29 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 40 og den deri nævnte praksis).

30 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

31 — Jf. punkt 4 i dette forslag til afgørelse.

32 — Det fremgår af denne bestemmelse, at »dette direktiv ikke [må] medføre, at de væbnede styrker og politiet, fængselsvæsenet og redningstjenesterne skal være forpligtet til ansættelse eller fortsat ansættelse af en person, der ikke opfylder de nødvendige krav for at kunne udføre *samtlig*e opgaver, der kan blive pålagt vedkommende under hensyn til det legitime mål at sikre disse tjenesters operationelle karakter«. (Min fremhævelse).

33 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 42-44 og den deri nævnte retspraksis).

2. Om den nationale lovgivnings forholdsmæssige karakter

27. På dette trin i analysen skal det afgøres, om fastsættelsen af aldersgrænse på 35 år som betingelse for at opnå adgang til ansættelse ved politiet i den selvstyrede region Baskerlandet udgør en nødvendig foranstaltning, der står i rimeligt forhold til det legitime formål, som består i at sikre politiets operationelle karakter og rette funktion i denne region.

28. Ud over statistisk materiale, der objektivt dokumenterer den uundgåeligt stigende gennemsnitsalder inden for politikorpset i den selvstændige region Baskerlandet, den omstændighed, at dette politikorps varetager opgaver, der har karakter af »selvstændige politiopgaver«, og de rapporter, der er vedlagt som bilag til de bemærkninger, der er fremsat af akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet, og som indeholder visse oplysninger, der er tilvejebragt på det arbejdsmedicinske område³⁴, udgør den omstændighed, at den i hovedsagen omhandlede aldersgrænse er fem år højere, en ny grund til at mene, at Domstolen i denne sag burde vælge en anden løsning end den, som blev valgt i Vital Pérez-sagen³⁵. Der skal således lægges vægt på disse elementer, der identificerer og kendetegner den situation, som betjente ved politiet i den selvstyrede region Baskerlandet befinder sig i.

29. Hvad angår arten af de opgaver, som disse politibetjente udfører, og deres karriereforløb fremgår det af sagsakterne og af retsforhandlingerne for Domstolen, at den udvælgelsesprøve, som sagsøgeren i hovedsagen ønskede at deltage i, er den eneste udvælgelsesprøve, der giver adgang til ansættelse som betjent ved politiet i den selvstyrede region Baskerlandet. De opgaver, som en sådan betjent varetager, har hovedsageligt udøvende karakter. En betjent i første lønklasse får ikke til opgave at udføre administrative opgaver, idet det rent administrative personale ansættes på grundlag af en anden udvælgelsesprøve, der afholdes fuldstændig uafhængigt af den i hovedsagen omhandlede udvælgelsesprøve. Det forventes af betjenten, at han på ansættelsestidspunktet kan varetage en hvilken som helst opgave, der er kendetegnende for hvervet som politibetjent.

30. Efter at en ansøger har bestået udvælgelsesprøven, skal den pågældende gennemgå et indledende uddannelsesforløb på 27 måneder³⁶. Udvalgsprøven har generel karakter, og en egentlig specialisering sker i givet fald senere i karriereforløbet i form af den fortsatte uddannelse, som betjentene tilbydes. Det er således ikke muligt på forhånd at sondre mellem de betjente, der vil komme til fortrinsvis at udøve fysiske krævende opgaver, og de betjente, der vil komme til at varetage opgaver, der er mindre fysisk krævende, som eksempelvis kriminaltekniske opgaver. Under alle omstændigheder forventes det af en politibetjent i første lønklasse, at han indtil sin eventuelle specialisering er i stand til at udøve de fysiske opgaver, der er kendetegnende for den pågældendes funktion.

31. Eftersom politibetjentene i den selvstyrede region Baskerlandet konstant udsættes for farer og stress, er der endvidere fastsat bestemmelse om, at disse politibetjente på deres egen anmodning kan blive overflyttet til en tilpasset aktiv tjeneste, når de er fyldt 56 år. Denne tilpassede aktive tjeneste er kendetegnet ved, at den pågældende fritages fra at udføre natarbejde og fra at deltage i patruljearbejde uden for politiets lokaler, og ved at den pågældendes ugentlige arbejdstid nedsættes. Betjenten forpligter sig til gengæld til at lade sig pensionere som 59- eller 60-årig i stedet for at afvente den normale pensionsalder på 65 år. Akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet har oplyst, at næsten alle betjente ved politiet i den selvstyrede region Baskerlandet, når de har nået den alder, hvor de kan indrømmes denne mulighed, i praksis anmoder at blive overflyttet til en tilpasset aktiv tjeneste.

34 — Det må imidlertid medgives, at de videnskabelige oplysninger, der er indeholdt i disse rapporter, har en forholdsvis kortfattet karakter i forhold til de oplysninger, der blev fremlagt for Domstolen i Wolf-sagen [dom af 12.1.2010, Wolf (C-229/08, EU:C:2010:3)].

35 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

36 — Dvs. ni måneders egentlig uddannelse og atten måneders prøvetid.

32. Endelig er politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet en politienhed, hvis personalesammensætning objektivt set er kendetegnet ved en kraftigt stigende gennemsnitsalder. Det fremgår af de oplysninger som akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet har fremlagt over for Domstolen, at dette korps på nuværende tidspunkt består af ca. 8 000 betjente. I 2009 var 59 betjente mellem 60 og 65 år, og 1 399 betjente var mellem 50 og 59 år. I 2018 vil 1 135 betjente være mellem 60 og 65 år, og 4 660 betjente, dvs. mere end halvdelen af de ansatte, vil være mellem 50 og 59 år. Ifølge prognosen for 2025 vil mere end 50% af de ansatte til den tid være mellem 55 og 65 år³⁷.

33. Det fremgår imidlertid også af de rapporter, der er vedlagt som bilag til det af akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet afgivne skriftlige indlæg, at evnen til at restituere falder kraftigt fra det fyldte 40. år. Fra det fyldte 40. til 45. år sker der en tydelig aldersbetinget indskrænkning af en persons funktionelle evner, og en betjent, der er ældre end 55 år, kan under alle omstændigheder ikke anses for fuldt ud at have de fysiske og psykiske evner, der er nødvendige for på passende vis at udføre sit arbejde, uden at dette vil indebære en risiko for den pågældende selv eller for tredjemand.

34. Det følger heraf, at en person, der er fyldt 35 år på tidspunktet for udvælgelsesprøven, således vil tiltræde tjenesten som 37-årig, såfremt den pågældende består udvælgelsesprøven og gennemfører det indledende uddannelsesforløb på 27 måneder. Det må antages, at den pågældende kan yde 13 års tjeneste under fuld udnyttelse af sine fysiske og psykiske evner, der derefter frem til overgangen til tilpasset aktiv tjeneste gradvist vil blive mindre.

35. Jeg erindrer om, at de opgaver, som politiet i den selvstyrende region Baskerlandet varetager, består i at beskytte personer og goder, at sikre, at den enkelte frit kan udøve sine rettigheder og friheder, og at varetage borgernes sikkerhed inden for hele den selvstyrende regions område. De opgaver, som politiet i den selvstyrende region Baskerlandet varetager, er opgaver, der har karakter af »selvstændige politiopgaver«. I modsætning til de opgaver, der var genstand for Vital Pérez-sagen³⁸, synes de opgaver, der varetages af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, ud fra en samlet betragtning faktisk at kræve betydelige fysiske egenskaber for at kunne opfylde alle de krav, der stilles til en politibetjent, der i fuldt omfang varetager sin stilling. De opgaver, der er forbundet med opretholdelsen af den offentlige orden, gør det nødvendigt, at de ansatte på ethvert tidspunkt, herunder om natten og i ekstreme situationer, kan handle og reagere på en passende måde og i overensstemmelse med det formål, der består i at genskabe den sociale fred. Ud over varetagelsen af de egentligt traditionelle opgaver, som et »selvstændigt« politikorps udøver, skal politibetjentene i den selvstyrende region Baskerlandet være i stand til kunne håndtere f.eks. det særlige udstyr, der stilles til rådighed for at sikre deres egen sikkerhed.

36. Under disse omstændigheder og i lyset af, hvad Domstolen fastslog i Wolf-sagen³⁹, er jeg tilbøjelig til at mene, at det for at sikre, at politiet i den selvstyrende region Baskerlandet fungerer effektivt, må anses for nødvendigt, at det store flertal af politibetjentene er i stand til at udføre de mest fysisk krævende opgaver, som en betjent, der er ældre end 50 år, kun vanskeligere vil kunne udføre, og som en betjent, der er ældre end 55 år, ikke længere er i stand til at udføre. Den omstændighed, at næsten halvdelen af de ansatte frem til 2025, dvs. om ni år, vil være overgået til tilpasset aktiv tjeneste, gør det nødvendigt at iværksætte foranstaltninger allerede nu for at genskabe en vis balance mellem de mest funktionsdygtige betjente, og dem, der er mindre funktionsdygtige. Det er åbenbart, at det for at kunne fastholde den operationelle karakter af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet er

37 — Dette skyldes navnlig den omstændighed, at politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet blev etableret i 1980'erne, efter at Baskerlandet opnåede status som selvstyrende region i 1979.

38 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371).

39 — Dom af 12.1.2010 (C-229/08, EU:C:2010:3).

nödvendigt at opretholde en forholdsvis afbalanceret alderssammensätning inden for ordensmagten i den selvstyrende region Baskerlandet⁴⁰. Med den nuværende sammensätning, og hvis man tillod ansätelse uden nogen aldersgrænse eller med en höjere aldersgrænse, ville dette nemlig före til, at et alt for stort antal af de ansatte ikke ville kunne udföre de mest fysisk krævende opgaver⁴¹.

37. Disse faktiske omstændigheder gör det åbenbart, at en hensigtsmæssig organisering af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet kræver, at der for at sikre politiets operationelle karakter og rette funktion, i hvert fald på mellemlangt sigt, genskabes en sammenhæng mellem de fysisk krævende stillinger, som de äldste tjenestemænd har vanskeligt ved at udföre, og de mindre fysisk krævende stillinger, som disse tjenestemænd kan varetage⁴², og dette gælder så meget desto mere, som Domstolen har fastslået, at manglende fysiske evner ved udövelsen af et erhverv, som bl.a. består i beskyttelse af personer og goder, anholdelse og opsyn med ophavsmænd til strafbare forhold samt præventiv patruljering, kan have vidtrækkende konsekvenser, ikke alene for politibetjentene selv og tredjemænd, men også for opretholdelsen af den offentlige orden⁴³. Dette gælder med endnu større vægt for de supplerende opgaver, som politiet i de selvstændige regioner selv varetager, og som vedrörer anvendelsen af tvang i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse, beskyttelse i forbindelse med demonstrationer og opretholdelse af orden i forbindelse med store forsamlinger eller bekæmpelse af terrorisme⁴⁴.

38. De mangler, der kan frygtes at ville opstå i forbindelse med funktionen af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, gör det endvidere ikke muligt som et mindre indgribende alternativ at afholde fysisk krævende udvælgelsesprøver, der har karakter af stopprøver, i forbindelse med afholdelsen af en udvælgelsesprøve med henblik på den første ansätelse. Formålet om at sikre den operationelle karakter og rette funktion af politikorpset i den selvstyrende region Baskerlandet kræver, at der genskabes en vis aldersstruktur, således at kravet om særlige fysiske evner ikke bliver et statisk krav, der alene skal være opfyldt på tidspunktet for udvælgelsesprøven, men derimod et mere dynamisk krav, hvorved der også tages hensyn til de tjenesteår, der følger efter, at en ansøger har bestået udvælgelsesprøven.

39. Det er endvidere som følge af den helt særlige situation, som politiet i den selvstyrende region Baskerlandet befinder sig i, at den sammenligning med de aldersgrænser, der gælder inden for andre politikorps, der udöver politiopgaver inden for det nationale område, som Domstolen foretog i Vital Pérez-sagen⁴⁵, ikke er relevant⁴⁶.

40. Jeg er derfor af samtlige de ovenfor anförte grunde af den opfattelse, at Domstolen bør udvise forståelse over for de organisatoriske vanskeligheder, som politiet i den selvstyrende region Baskerlandet står over for, uanset om der er tale om aktuelle eller fremtidige vanskeligheder, og fölgelig fastslå, at den omhandlede nationale lovgivning inden for rammerne af tvisten i hovedsagen er forenelig med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78.

40 — Domstolen anerkendte i Wolf-dommen af 12.1.2010 (C-229/08, EU:C:2010:3), at den omstændighed, at äldre tjenestemænd var blevet tildelt mindre fysisk krævende opgaver, nödvendigjorde, at disse måtte erstattes med yngre tjenestemænd (jf. den nævnte doms præmis 43).

41 — Jf. analogt dom af 12.1.2010, Wolf (C 229/08, EU:C:2010:3, præmis 43).

42 — Ibidem.

43 — Jf. dom af 13.11.2014, Vital Pérez (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

44 — Den spanske regering har i denne forbindelse anført, at medlemmerne af terrororganisationen ETA er unge mennesker, og at en effektiv bekæmpelse af denne organisation gör det nödvendigt at have ansatte, der råder over tilsvarende materielle og menneskelige ressourcer, herunder navnlig at de har en upåklagelig fysisk helbredstilstand (jf. punkt 34 i den spanske regerings skriftlige indlæg). Overvågningen af denne organisation kræver endvidere, at der foretages et stort antal natlige missioner, som de äldste betjente efter det oplyste er fritaget fra. Den spanske regering har imidlertid ikke oplyst, i hvilket omfang en politibetjent i første lønklasse i den selvstyrende region Baskerlandet udförer opgaver, der vedrörer bekæmpelsen af terrorisme.

45 — Dom af 13.11.2014 (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 50 og 51).

46 — Det nationale spanske politi har 65 000 betjente. Den 5.5.2016 var 34% af disse ansatte mellem 18 og 35 år, og 32% var mellem 36 og 44 år. 66% af betjentene i det nationale politi var således mellem 18 og 44 år. Den spanske regering har endvidere oplyst, at de opgaver, som det nationale politi varetager, omfatter flere kontoropgaver og administrative opgaver end dem, som politiet i de selvstyrende regioner varetager. Denne regering har fremlagt disse oplysninger som svar på et spørgsmål, som Domstolen stillede under retsmødet, og som havde til formål at få præciseret grunden til, at aldersgrænserne for at opnå ansätelse i det nationale politikorps var blevet ophævet.

41. Jeg er imidlertid samtidig af den opfattelse, at denne forenelighed kun kan anses for at foreligge i den periode, der er strengt nødvendig for at genskabe en vis aldersstruktur, som ikke længere vil udgøre en fare for den operationelle karakter og rette funktion af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet.

42. Det følger af det ovenfor anførte, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en øvre aldersgrænse på 35 år for at opnå ansættelse som politibetjent i den selvstyrende region Baskerlandet, for så vidt som denne lovgivning er strengt nødvendig for at genskabe en aldersstruktur, der ikke længere vil udgøre en fare for den operationelle karakter og rette funktion af politiet i den selvstyrende region Baskerlandet.

B – Om fortolkningen af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78

43. Eftersom den forskelsbehandling, der er indført med den nationale lovgivning, som fastsætter aldersgrænsen for at deltage i en udvælgelsesprøve med henblik på den første ansættelse ved politiet i den selvstyrende baskiske region til 35 år, efter min opfattelse er begrundet, henset til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78, er det ikke nødvendigt at undersøge, om dette også er tilfældet med hensyn til dette direktivs artikel 6, stk. 1⁴⁷. Jeg vil derfor kun helt subsidiært fremsætte visse bemærkninger på dette punkt.

44. Det fremgår af artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78, at »medlemsstaterne [kan] bestemme, at ulige behandling på grund af alder ikke udgør forskelsbehandling, hvis den er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål inden for rammerne af den nationale ret, bl.a. legitime beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål, og hvis midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige«. Der kan bl.a. være tale om »fastsættelse af en maksimal aldersgrænse for ansættelse, som er baseret på uddannelsesmæssige krav til den pågældende stilling eller nødvendigheden af at have tilbagelagt en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering«⁴⁸.

45. Betragtningerne til dekret nr. 120/2010 bidrager ikke til at identificere det formål, der forfølges med fastsættelsen af en aldersgrænse på 35 år for at få adgang til en udvælgelsesprøve med henblik på at opnå en første ansættelse ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet⁴⁹. Eftersom de bemærkninger, som parterne har afgivet i forbindelse med den foreliggende præjudicielle sag, i det væsentlige har vedrørt analysen af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78, indeholder sagsakterne færre oplysninger, der kan være nyttige i forbindelse med anvendelsen af det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1.

46. Academia Vasca de Policía y Emergencias (akademiet for politi og udrykningstjeneste i Baskerlandet) har imidlertid henvist til formålet om at sikre organisatorisk og økonomisk balance inden for det baskiske politi og til behovet for at skabe en afbalanceret alderspyramide. Den spanske regering har henvist til kravet til uddannelse, til nødvendigheden af at have tilbagelagt en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering og til arbejdspolitiske hensyn, uden at præcisere dette yderligere.

47 — Jf. dom af 12.1.2010, Wolf (C-229/08, EU:C:2010:3, præmis 45).

48 — Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78.

49 — Der henvises heri til ønsket »om at udvide mulighederne for at give et langt større antal borgere mulighed for at opnå ansættelse ved politiet i Baskerlandet og [at] sikre, at de personer, der allerede er ansat, fuldt ud udnytter deres potentiale i forbindelse med varetagelsen af deres stilling«.

47. Formålet med at sikre en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering og begrundelsen for at fastsætte en aldersgrænse ud fra behovet for at sikre den nødvendige uddannelse, udgør formål, hvis lovlighed følger direkte af ordlyden af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78⁵⁰.

48. Jeg er derimod mere forbeholden over for muligheden for at anse formålet om at søge og sikre organisatorisk og økonomisk balance inden for politiet i den selvstyrende region Baskerlandet eller behovet for at skabe en afbalanceret alderspyramide for legitime formål i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78, selv om disse formål ifølge Domstolen kan udgøre »socialpolitiske formål såsom beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål«⁵¹.

49. Efter at det legitime formål i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 er identificeret, står det under alle omstændigheder tilbage at undersøge, om fastsættelsen af en aldersgrænse på 35 år overskrider grænsen for, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå dette formål.

50. Medlemsstaterne råder utvivlsomt over en vid skønsmargen ved valget af, hvilke foranstaltninger der kan opfylde deres mål på området for socialpolitik og beskæftigelse. Denne skønsmargen er imidlertid begrænset, idet den ikke må føre til, at princippet om forbud mod forskelsbehandling udhules⁵². Hvad angår formålet om at sikre den uddannelse, der er nødvendig for at varetage stillingen som betjent ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, synes sagsakterne ikke at indeholde oplysninger, der kan begrunde en sådan aldersgrænse. Hvad angår formålet om at sikre en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering, er den »normale« pensionsalder for betjentene ved dette politikorps fastsat til 65 år, således at en betjent teoretisk set kan opnå 25 års ansættelse ved politikorpset, også selv om den pågældende først tiltræder sin stilling som 40-årig⁵³.

51. Jeg har derfor vanskeligt ved at konkludere, at en aldersgrænse på 35 år for at opnå ansættelse ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet kan anses for begrundet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78.

50 — Jf. ligeledes præmis 65 i dom af 13.11.2014, *Vital Pérez* (C-416/13, EU:C:2014:2371).

51 — Jf. dom af 5.3.2009, *Age Concern England* (C-388/07, EU:C:2009:128, præmis 46), af 18.6.2009, *Hütter* (C-88/08, EU:C:2009:381, præmis 41), og af 13.9.2011, *Prigge m.fl.* (C-447/09, EU:C:2011:573, præmis 81). Om sondringen mellem formål af almen interesse og de formål, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78, jf. mit forslag til afgørelse *Vital Pérez* (EU:C:2014:2109, punkt 42 ff.). Hvad angår nødvendigheden af at indføre en afbalanceret aldersstruktur har Domstolen fastslået, at dette formål er legitimt i forbindelse med anvendelsen af denne bestemmelse, for så vidt som dette formål sigter på at fremme beskæftigelsespolitiske mål, såsom at fremme ansættelse, specielt af yngre medarbejdere, med henblik på en bedre fordeling af beskæftigelsen mellem generationerne (jf. mit forslag til afgørelse *Vital Pérez* (EU:C:2014:2109, punkt 50 og 51). Jf. ligeledes dom af 16.10.2007, *Palacios de la Villa* (C-411/05, EU:C:2007:604, præmis 53), af 21.7.2011, *Fuchs og Köhler* (C-159/10 og C-160/10, EU:C:2011:508, præmis 68), af 6.11.2012, *Kommissionen mod Ungarn* (C-286/12, EU:C:2012:687, præmis 62), og af 13.11.2014, *Vital Pérez* (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 63). Med forbehold for den forelæggende rets eventuelle efterfølgende prøvelse synes den spanske regering ikke at have sat formålet om at skabe en afbalanceret alderspyramide i forbindelse med de formål, der vedrører den egentlige beskæftigelsespolitik.

52 — Jf. dom af 13.11.2014, *Vital Pérez* (C-416/13, EU:C:2014:2371, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).

53 — Dette gælder også i det tilfælde, hvor en sådan betjent som følge af en aldersbetinget forringelse af den pågældendes fysiske og psykiske tilstand ikke faktisk udøver normal tjeneste i alle 25 år. Det bemærkes endvidere, at ingen af de argumenter, der er fremsat vedrørende den ret til pension, der tilkommer de betjente, der i en sen alder har tiltrådt tjenesten ved politiet i den selvstyrende region Baskerlandet, kan tages til følge. Selv om det antages, at en sådan begrundelse kunne tages i betragtning i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78, bemærker jeg, dels at den spanske regering under retsmødet klart afviste, at der foreligger en sådan begrundelse, dels at eftersom de socioøkonomiske vilkår indebærer, at karriereforløb i dag til stadighed bliver mindre lineære, kan det med føje antages, at en betjent, der tiltræder sin stilling som 40-årig, vil have betalt pensionsbidrag i forbindelse med arbejdslev, som han har tilbagelagt, før han fik ansættelse hos politiet.

IV – Forslag til afgørelse

52. På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen at besvare det af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (øverste regionale domstol i den selvstyrende region Baskerlandet, Spanien) forelagte præjudicielle spørgsmål på følgende måde:

»Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en øvre aldersgrænse på 35 år for at opnå ansættelse som politibetjent i den selvstyrende region Baskerlandet, for så vidt som denne aldersgrænse er strengt nødvendig for at genskabe en aldersstruktur, der ikke længere vil udgøre en fare for dette politis operationelle karakter og rette funktion.«